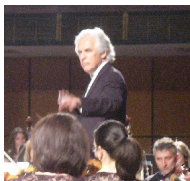

Írta:

Egy nagy találkozásból alapvetően a hallgatók jöttek ki nyertesek. Ugyanis csütörtökön este, a Pécsi Tudományegyetem ÁOK aulájában, Gilbert Varga (a képen középen) vezényelte a Pannon Filharmonikusokat, magával ragadó módon. Mindez a nézőtéri feszült figyelemből, illetve a művek utáni hatalmas tapsból is lemérhető volt. A zenerajongóknak jó hír, a mester visszatér még Pécsre.

Néha, a nézőtérről úgy tűnt, Gilbert Varga – a korábban ünnepeelt hegedűművész, Varga Tibor fia – nagyon szigorú nézésű karmester. Aki az általa dirigált zenekart tökéletesen irányítja. Aztán, amikor a felcsendülő művek befejeződtek, akkor derült ki, szó sincsen itt holmi katonai diktatúráról. A pálcás ember egy pillanat alatt feloldódott, szinte átváltozott. Sugárzott az arca a mosolytól, fogadta a tapsot, örömmel hajolt meg.

De még ennél is lényegesebb, hogy az ünneplés során mennyire hagyta, hogy a zenésztársak is learassák a maguk babérait. Többször is megtörtént, hogy egyenként, esetenként kisebb csoportokban intett felállásra a vonós, illetve a fúvós szekció tagjait. Úgy viselkedett, mint egy bohém úriember, aki előbb magas szinten teljesített, aztán hagyta magát sodortatni a szeretet áradatával.

Miután elcsitult az ünneplés, a Pannon Filharmonikusok vezetője, Horváth Zsolt bejelentette a muzsikusoknak, hogy nem utoljára dolgozhattak együtt Gilbert Vargával, aki otthonosan mozog a világ nagy és kisebb jelentőségű, de kiváló csapatai között egyaránt.

– Amikor legközelebb eljövök a következő koncertre, akkor már sokkal jobban tudom, érzem, ki mire lesz képes – árulta el Gilbert Varga. – Ez azért fontos, mert egy kiváló közösséget ismertem meg, szakmailag nagyon magas szinten vannak, könnyű velük együttműködni. Most rövid, ámbar gyümölcsöző volt az, amit elértünk. De ennél is lehet mélyebb egy kapcsolat, ami végül is a zeneszeretők számára lehet örömforrás.

Az előadott művek

Camille Saint-Saëns: Omphale rokkája, opus 31.

Robert Schumann a-moll gordonkaverseny, opus 129.

Veress Sándor: Siratóéneke – In memoriam Béla Bartók.

Albert Roussel: Bacchus és Ariadné, opus 43.